

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA SANDOMIERZA

z dnia 2017 r.

w sprawie ustalenia miejscowości, w której pobiera się opłatę miejscową

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. tekst jedn. z 2016 r. poz. 446 z późn. zm.), art. 17 ust. 5 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. tekst jedn. z 2016 r. poz. 716 z późn. zm.) oraz Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie warunków, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową (Dz. U. Nr 249, poz. 1851), po uzyskaniu informacji z Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Kielcach, Rada Miasta Sandomierza uchwala, co następuje:

§ 1.

Ustala się, że miasto Sandomierz jest miejscowością spełniającą warunki umożliwiające pobieranie opłaty miejscowej.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Sandomierza.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Świętokrzyskiego.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 17 ust. 5 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. tekst. jedn. z 2016 r. poz. 716 z późn. zm.) rada gminy ustala miejscowości odpowiadające warunkom określonym w rozporządzeniu wydanym przez Radę Ministrów, określającym minimalne warunki, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową (rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2007 r.). Przedmiotowe rozporządzenie określa minimalne warunki klimatyczne, krajobrazowe oraz umożliwiające pobyt w celach turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych – jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową. W oparciu o analizę sytuacji miasta Sandomierza, można stwierdzić, iż spełnia on wszystkie wymagane warunki.

Zgodnie z dostępnymi na stronie Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Kielcach (www.kielce.pios.gov.pl) danymi na temat powietrza w województwie świętokrzyskim, na terenie Gminy Sandomierz, prezentowane wskaźniki osiągają wartości minimalne i mieszczą się w normach określonych przepisami o ochronie środowiska.

Warunki klimatyczne, według rozporządzenia, spełniają miejscowości, w których nie przekroczone są dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych określonych w przepisach o ochronie środowiska. Z dostępnych informacji wynika, że pomimo lokalizacji w Gminie Sandomierz masztu telefonii komórkowej oraz linii energetycznych średniego i niskiego napięcia, natężenie pól elektromagnetycznych w Gminie Sandomierz nie przekracza dopuszczalnych norm. W Sandomierzu nie wykazano nadmiernego stężenia hałasu spowodowanego ruchem pojazdów, które mogą generować znaczące ilości decybeli.

Sandomierz leży nad Wisłą, w jej pobliżu znajduje się ujście do Sanu. Miasto zlokalizowane jest w rejonie o zróżnicowanych warunkach przyrodniczo – krajobrazowych, u styku trzech różniących się krain: Wyżyny Sandomierskiej, Wyżyny Lubelskiej i Kotliny Sandomierskiej. Sandomierz stanowi gminę miejską i graniczy z gminami: Dwikozy, Wilczyce, Obrazów, Samborzec oraz Tarnobrzegiem.

Sandomierz leży w obszarze dwóch typów krajobrazu:

- wysoczyźnie brzeżnej Wyżyny Sandomierskiej, o urozmaiconej rzeźbie, szczególnie w strefie krawędziowej, pokrytej wawozami lessowymi, podatnymi na erozję i wytworzonymi czarnoziemami, stanowiącymi siedliska roślinności grądu i dąbrowy świetlistej,
- dolinie Wisły, wypełnionej osadami rzecznyymi i wytworzonymi z nich glebami madowymi, stanowiących siedliska roślinności lasów łęgowych.

Dolina Wisły urozmaicona jest zagłębieniami starorzeczy, podmokła, ale rzadko wypełniona wodą. To ukształtowanie terenu u stóp tarasu (podskarpie) ulega zanikowi, co powoduje ciągłe przeobrażenia rzeźby terenu. Na terenie miasta znajdują się obszary i obiekty objęte ochroną prawną na podstawie ustawy o ochronie przyrody:

- obszar Sieci Natura 2000, który tworzą:
- specjalny obszar ochrony siedlisk Góry Pieprzowe PLH260022,
- specjalny obszar ochrony siedlisk Tarnobrzezka Dolina Wisły PLH180049,
- użytek ekologiczny „Kamień Plebański”,
- pomniki przyrody.

Wyżynę Sandomierską, w której położone jest miasto, pokrywają urodzajne gleby naleśowe należące do klasy brunatnoziemów (lessowych gleb brunatnych), a miejscami do czarnoziemów (najlepsze odmiany czarnych ziem i mad), zaliczonych do I i II klasy bonitacyjnej gruntów (kompleks pszenney bardzo dobry).

Północna część Sandomierza leży na krawędzi południowo-wschodniej Wyżyny Kielecko-Sandomierskiej, ograniczonej od północy dolinami rzeki Opatówki, a od południa dolinami rzeki Koprzywianki. Część południowa miasta położona jest u podnóża skarpy wiślanej, w widłach rzek Wisły i Trześniówki. Ta część miasta jest usytuowana w Kotlinie Sandomierskiej.

W granicach miasta Sandomierza znajduje się 1187 gospodarstw rolnych. Na terenie miasta rozwinięte jest ogrodnictwo, a dominuje sadownictwo z uprawą jabłoni, wiśni a także moreli i brzoskwiń. Na terenie miasta do roku 2014 było 10 gospodarstw agroturystycznych.

Sandomierz należy do najcenniejszych historycznych zespołów urbanistyczno- krajobrazowych Polski. Miasto wraz z historycznymi zabytkami architektury, pięknie położone na wysokim lewym brzegu Wisły, na wzgórzach poprzecinanych lessowymi wąwozami, tworzy malowniczy pejzaż.

Ważną rolę Sandomierza należącego w przeszłości, obok takich miast jak Kraków czy Wrocław, do głównych siedzib królestwa zapewniły żyzne gleby lessowe i położenie grodu na skrzyżowaniu połączeń handlowych ważnych w skali kontynentalnej, sprzyjając gęstemu osadnictwu, zamożności i atrakcyjności ośrodka.

Miasto leżące na pograniczu stref etnicznych i wyznaniowych, pełniące ważną rolę polityczną i religijną, jako siedziba władz królewskich, miejskich, centrum handlu międzynarodowego, czerpało z najlepszych wzorców europejskiej i pozaeuropejskiej sztuki, architektury, nauki, pozostawiając współczesnym pokoleniom wspaniałe zabytki i ślady twórczości artystów z różnych stron świata.

Chlubę miasta stanowi ponad 120 obiektów architektury wszystkich stylów i epok zgromadzonych w obrębie niewielkiej przestrzeni Starego Miasta.

Wartość atrakcyjności miasta podnoszą parki miejskie oraz ścieżki pieszo-rowerowe.

Przez powiat sandomierski prowadzi blisko 10 kilometrów trasy Green Velo. Miejski odcinek liczy prawie trzy kilometry długości. W Sandomierzu szlak prowadzi ulicą Krakowską, Jana Pawła II, przez most na Wiśle, ulicą Trześniowską w stronę Podkarpacia.

Mieszkańcy oraz turyści odwiedzający Sandomierz mogą korzystać z bogatej oferty imprez kulturalnych, które w głównej mierze realizują Sandomierskie Centrum Kultury i Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji.

Sandomierskie Centrum Kultury wraz z Urzędem Miejskim w Sandomierzu organizują miejskie wydarzenia kulturalne oraz opracowują różnorodne formy pracy przy współudziale przedszkoli, szkół, organizacji społecznych, stowarzyszeń oraz instytucji artystycznych. Całoroczny, miejski kalendarz imprez kulturalno-sportowych obejmuje blisko 35 wydarzeń. W ramach SCK działają m.in.: Zespół Pieśni i Tańca „Ziemia Sandomierska”, „Sandomierskie Studio Piosenki”, Grupa taneczna „PARADOX” oraz Zespół taneczny „SKILZ”. Ponadto przy samorządowej instytucji kultury działa również tzw. „Garaż muzyczny”, gdzie sandomierskie zespoły rockowe mogą rozwijać i doskonalić swoje umiejętności. Na terenie miasta znajdują się obiekty sportowe, z których mogą korzystać zarówno mieszkańcy, jak i turyści odwiedzający Sandomierz. Do takich należą m.in. Miejski Stadion Sportowy, fitness, korty tenisowe, Kryta Pływalnia „Błękitna Fala”, boiska sportowe zlokalizowane przy szkołach, a w okresie zimowym sztuczne lodowisko w kompleksie rekreacyjnym przy ul. Żółkiewskiego, czy chociażby mini wyciąg zlokalizowany na Górze Słonecznej w Parku „Piszczele”.

Bogatą bazę noclegową w Sandomierzu zapewniają hotele, motele, gospodarstwa agroturystyczne, obiekty noclegowe, kempingi, schroniska szkolne i internaty.

W 2016 roku odnotowano 2171 miejsc noclegowych. W stosunku do roku 2014 odnotowano wzrost o 207 miejsc noclegowych.